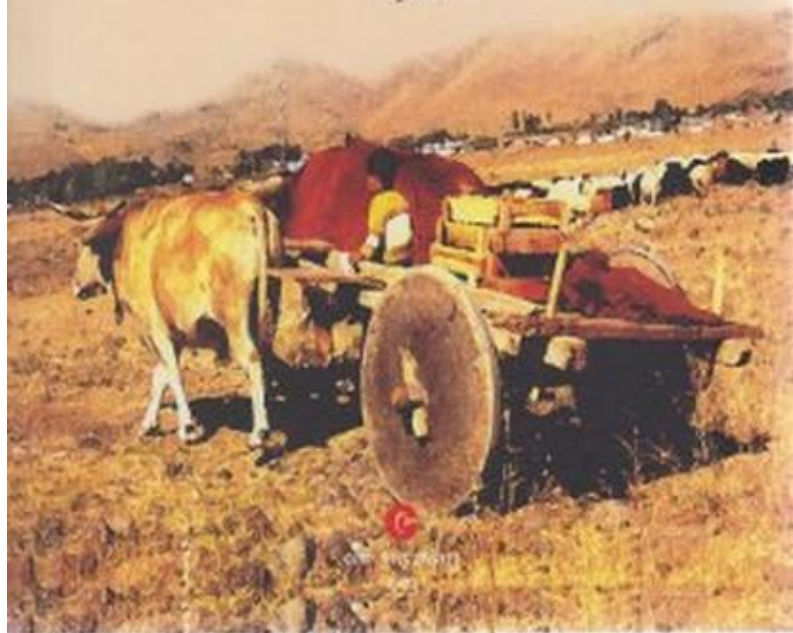

YAŞANTILARDAN YANSIMA

İzzet ÇETİN

ŞİİR

YAŞANTILARDAN YANSIMA

Bebekliğimi hiç bilmiyorum
Çocukluğum nerede
Sanırım çok uzaklarda
Çok gerilerde

Anımsıyorum da şimdi
Üzeri renk renk boyanmış
Ferik yumurtası kadar
Bir topum vardı
Onunla uyurdum akşamları
Onula uyanırdım sabahları

Bir de bütün topaçlara fark atan
Topacım vardı
Hani nerede onlar
Benden kim aldı

Bazen duygulanırım
Hep sayıklarım
Kaya damlar içinde yaşantıları
Koyunları kuzuları
Tavukları civcivleri
Ahır sekisinde güvercinleri
Sarı öküzü
Boz eşeği
Akıla gelen her şeyi
Yeniden yaşar gibi olurum sanki

Hayal penceresinde gözlerim
En uzaklarda nice sahne
Zamanın her ucunda bir anı
Bir sürü öykü
Sanırım nakledip gidenlerin dilinde kaldı

Nerde o horozlu şekerim
Topum topacım
Onları benden kim aldı...

ESKİLERİN ADI

Kimi adlar ağaçlara çizilmiş
Kimi adlar mermerlere kazınmış
Kimileri kitaplara yazılmış
Çokları da türkülerde öykülerde

Kimileri yaşayıp gittiği yerlerde
Kalmış oralara
Kimilerinin adı da torunlarında
Bir sonraki zamanlarda

Niceleri ardından sevilmiş
sayılmış
Kimi soyağacında anılmış
Kimileri de darağacında
Kişiliğinin gereği asılmış kalmış

BU TOPRAK SEN BEN

Umuttu sevinçti
Güvendi toprak
Üstüne evimizi kurduğumuz
Uğruna şehit olduğumuz
Mayamız soyumuz
Dalga dalga ekin
Sayısız ağaç
Meyve sebze her şey

Bir tutku bizi taşıyan
Bütün zamanlarda gelip geçtiğimiz
Bu seçkin yer
Bu gülen yüz
Onca uğraş onca emek
Bu toprak sen demek ben demek

DEFALARCA

Yürür o adımlar / mutluluğa doğru
Bir uzun yolda
Kimileri sağda kimisi solda
Bir mola verilir tam yarı yolda

Güç toplanır güç harcanır bakarsın
Yel üfürür su götürür bir anda
Umutlar hapsedilir
Bedenler hapsedilir karanlıklara
El elde baş başta
Bütün uğraşlar emekler / yenik sonuçta
Zaman utanır orada / biz utanırız
Elimiz böğrümüzde
Olduğumuz yerlerde kalakalınız

ZAMANIN İÇİNDE

Hiçbir şeyi takmıyorum kafama
Satmışım anasını dünyanın
Beni yok edecek bir ölümü var
Geldiğinde alır gider o kadar

Her vakti birbirinden güzel
Sabahı öğleni ikindini
Haydi, akşamı biraz
Kasvetli diyelim
Bir çilingir sofrası kurulduysa
Ona da ne diyelim...

Zaman içinde dimdik durmak
Geleceğe hayal kurmak
Geriye dönüp bakıldığında da
Yaşadıklarını yaşamamış gibi olmak

Yaşamak toprak gibi dağılmak
Bir yerde demir gibi olmak
Ses vermek solumak
Yaşamak her gün yeniden doğmak

Yaşamak sevmek sevilmek
Saymak sayılmak
Yaşamamanın kârlısı da
Zamanı zamanında kullanmak

Yaşamak / bir tutku sevinç
Gece uyumak sabah uyanmak
Çalışmak koşmak koşuşturmak
Sevdikleriyle beraber olmak...

Yaşamak / her şeye karşın güzel
Su kenarlarında renk renk kelebek gibi
Yaşamak yaşamaya ilk gözünü açan
En güzelinden bir bebek gibi

Yaşamak / soluduğumuz hava
Yediğimiz pekmez / içtiğimiz su
Tuttuğumuz el / öptüğümüz dudak
Yaşamak / her yöne birçok dal budak

Yaşamak / gelecek mevsimlere göre
Önümüzde her renkten çiçek
Alınan yol değil ki o varılan yer
Yaşamak / yaşanıldığı kadar gerçek

Yaşamak / bu toprakların ovalarında
Her türlü ürünlerinden yemek
Yaylalarında soğuk sularından içmek
Azıcıkta sevişmek
Sonra da çekip gitmek

RAZI GELMEK

Bu dünya bir türlü
İçindekiler bin türlü
Kimi altta kimi üstte
Kimi yalılarda
Kimi kümeste

Hiç de şikayetleri olmaz kimseye
Cepleri para evleri ışık görmese de
Yaşayıp giderler böylece
Onlar için bunlar basit mesele

Allah yoksulluk versin de
Yoksulluktan şikayet ettirmesin
Allah trafik kazası versin de
Uçak kazası vermesin
der gibi
Vitesten atmışta arabasını
Yokuş aşağı gider gibi...

GÖZ ÖNÜNDE

Umuttur tüm
Geleceğe yeşeren yeşil
Karamsarlıktır öbür yanda
Sam yeli gibi vurup geçen

Var olmaktır
Soluk almaktır
Yaşamayla sevişen

Yaşamaksa
Ne keder ne kader
Her şey güzelleştirebildiğimiz kadar güzel
İki iki dört eder

SELAM OLSUN

Selam olsun daha daha
Selam olsun her sabaha
Tüm uyananlara merhaba
Canı gönülden gönülden

Selam olsun dağa taş
Selam olsun yaza kışa
Selam olsun kurda kuşa
Canı gönülden gönülden

Selam olsun bizden size
Selam olsun gülen yüze
Selam olsun hepinize
Canı gönülden gönülden

İYİ VE KÖTÜ

Ne güzel yaşamak
Almak satmak
Gece uyumak
Gündüz uyanmak

Ve de ne kötü
Alamamak satamamak
Ayakların yürürken
Gözlerin görürken yaşayamamak

HÜMANİST

Ben sevdalıyım
Bütün insanların
Yeryüzündeki
Tüm ırklardan
Tüm dinlerden
Bana ne ki

Aynı gezegende bir zamandaşız
Hüzünler gülücükler ayrı olsa da
İnsan soyundanız gardaşız
Rest çekeriz
Zorbalığa baskıya
Zindana dönse de gece
Kokusunu alırsız yinede
Bitkilerin güzelliğın
Yaşamının binlerce

ÇARE ARAMAK GEREKİR

Gece bir türlü uykuda
Gündüz bin türlü uykuda
Boşuna geçiyor zaman
Yaşamak değil ki bu da

Ya zamanı durdurmalıyız
Ya da bir çözüm bulmalıyız
Değilse halimiz duman
Su gibi boşuna akıyor zaman

DEĞİŞMİYOR

D nler bug nler gibiydi
Bug nler de d n gibi
Kimine d ğ n bayram
Kimine zul m gibi

BİR BAŞIMAYIM

Üşüyorum kar / Gelme üstüme
Isınacak yerim yok
Yanımda karım yok
Yorganım yok yatağım yok
Takatım yok halim yok
Kalmışım biçare ortalarda
Derdim çok dermanım yok
Güzel geçmiş bir anım yok
Üşüyorum kar gelme üstüme
Tepemde damım yok

AKIP GİTMEK

Tüm döner bakarım zamanda
Dünlere bugünlere
Görünenlere görünmeyenlere
Yüzüstü kalmış gerilerde onlar
Yaşananların her biri
Hiç yaşanılmamış gibi
Fotoğraflarla belgelemeye çalışmışsınız
Sanki o günlerimizi

Deniz kenarlarında parkta
Salonlarda evlerde fotoğrafçıda
Kol kola yan yana durup
Biraz gülümse dendiği için gülümsediğimiz
Bizi ve o günü anlatan onca yüzlerimiz

BIKKINLIK

Yürüyoruz geleceğe
Gözlerimiz yarı kapalı
yarı açık
Dökülmüş saçılmış gibi
zamana her şey
Kafamızın içi karmakarışık

Durduğumuz yer neresi
Varacağımız yer neresi
Çözüm bekliyor birikmiş
Yaşamının her karesi

BENZETME

Düşmanlık cüce
Dostluk yüce
Dostluk ferah aydınlık
Düşman karanlık gece

YURDUMA ANT

Sevgidir taş toprak esen yel sende
Sevgidir onca açan çiçek sırtlarında
Güneşlerinde gölgede
Boyumuzca ekinlerimiz çocuklarımız
Kadınlarımız kızlarımız
Seninle çoğalırız seninle varız

Helal olsun senin için çekilen
Her türlü işkence zulüm
Helal olsun bizden yana
Seni korumak için gelecek
Her türlü ölüm

SARI YILDIZ

Keşke sen hep dursaydın
Kayıp gitmeseydin
Tepemizden
Mavi gözlü
Sarı yıldız

Sen gittin gideli
Kalakaldık
Öksüz gibi
Yapayalnız

Bir yerlere
Geldik ise
Senin sayende /
Yine de...

BİZİ YAŞATANLAR

Umuttur önümüzde sürekli giden
Sevgidir uzakları tüm yakın eden
Sevgisi umudu biten her kişi
Kendinden habersiz bir kuru beden

ÇOCUKLUĞUMDA BAYRAMLAR

Koşardı ellerim de
Ayaklarım gibi
Bayram sabahlarında
Severdi kınalı şekerleri canım
Anımsarım da...

Alacakaranlıklarda uyandığım
o günlerimi
Cicili bicili giysilerimi

Unutamam ki...
Unutamam ki...
Her biri çocukluğumdan bir anı
İçimde tazecik duran
En tatlı zamanıydı yaşantımın o günler
Bir zerresi bile unutulmayan

Ankara Mamak Okuma Yazma Okulu, 1969

GÖR İNSANLIK

Gör insanlık
Bu da bizden bir insan
İki evli
Altı çocuk babası

Üç ay önce kayıt olmuş nüfusa
Yaşı üstündedir çoktan otuzun
Görmemiş daha hiç kasabasını
Ne yer çocukları bilmem
ne giyer
Alfabeye yeni başlar babası
Mamak'ta asker

Çocukları geçer usundan
doğuya doğru
Vallah Türkçe nizanı

Haydi gül nasıl gülersen
Yaşamları alfabelerinde
önlerinde
Tozpembe hem de
Ali yoklamada
Ali asker olmuş
Ali izinde
Ali'nin askerliği biter
Döner köyüne

Yine kara dağlar
Yine çıplak ev
Bir de kardeşini vurmuş
ağanın oğlu
Ne anladık Ali onbaşı oldu
O da ötekine sıkar kurşunu...

ÇOCUK OLMAK AYRICALIK

Elleri ufacık
Umutları kocaman
 çocuklar
Öyle sevinçliler / öyle mutlular
Sanırsın her gün bayramda onlar

Burunları aksa da
Altıları koksa da
Çamurlara batsa da
Farkında değiller hiçbir şeylerin

Karınları acıksa da
Yemeğe çağrılısalar da
Duymaz kulakları
 o anda
Sürer gider oyunları / daha da...

YAŞAMANIN SEVİNCİ

Ne güzel bugün
Ne güzel yarın
Bir daha bir daha...

Ne güzel açılan gözler
Açılan pencereler sabaha...

ADA’NIN RESİMLERİ ÜZERİNE

Nice umut
Nice sevgi
Nice can
Ada’nın tablolarında
Bu kucaklaşan

Sarı sıcak üzerinde
Bir yeşil serinlik
Nice güzellik bu
Nice derinlik

Daha ötelerden bir mavi türkü
Kimi uzakların ardından
Kimi bugünkü

KARA DUVARLI YER

Mahpushane avlusunda
Gökyüzü yeryüzünden yakın
Geleceği imgele tüm umutla
Duvarlara bakıp da tükenme sakın

YAŞAMADA ÖLÇÜLMEK

Dünüm değilsin
Bugünüm değilsin
Yarınım hiç olamazsın
Sen kör bir karanlıksın

Doğuştan şafak söker
Her gün umutlarıma
Senin düşüncelerin kafeste
Dışarıya çıkamazsın bir anlık
Senin yüreğini güve yemiş
Benim yüreğim apaydınlık

ÖN GÜÇ

Bırakmaz kendisini
Pes etmez umut
Yaşamanın yolundayken habire
Bizlerden önde gider
 hep ileriye
Dilimiz varmaz ona
Bir kez olsun bile
Yeter demeye

KAHIRLANMAK

Kör olası dünya
Yıkılası dünya
Ortamları hazırlatıp
Bizleri çoğalttın güya

Güzelliğin güzel yerin
Parsel parsel satılmış
Bizlere de bozkırların çorakların
Ahın vahın kalmış

Adı var her şeyin
Kendisi yok
Ne iş var ne aş var
Ne de bir beklenti var
Seçim günü ceplerinde kâğıtlar
Bol bol kuru vaat var

Seçilenler bey paşa
Seçenler sanki davar

ÖNCE UYUT SONRA YUT

Taşınır gider umutlar
zamana

Hava ala ala her gün
Her mevsim her yıl
Avunuruz avutuluruz

Böyle geçerken ömür
Herkes derin uykuda

Sömürebildiğin kadar sömür

82 YIL

Çok güldü çok ağladı
Çok sustu çok çağıladı
Yüreğini dağıladı
O zaman diliminin

Aktı aktı duruldu
Koştı koştı yoruldu
Zor günler yaşasa da
Hayal kurup bey oldu

KÖR DEĞİLİZ

Kuraklığını da biliriz
Sulaklığını da biliriz
Biz bu göklerin
Bu yerlerin
Bu gönüllerin

Tavşana kaç
Taziya tut
Yoksula sabret
Zengine yut
Diyenlerini de
 biliriz
Birçok dillerin...

İNSAN SELİ

Bir kez görürsün
Büyük kentlerde aynı yüzü
Bir daha göremezsın belki
 sonsuzda değin
Her saniye bir filmde bir kare
Akıp giden su gibi

Kaldırımlarda gülücük atan
Konuşan susan
Nice farklı davranış
Nice heyecan
 O an
İlk ve son gördüğümüz her yüz

EGEMEN GÜÇ

Yemek parayla
İçmek parayla

Ulaşmak parayla
Geçmek parayla

Seçilmek parayla
Seçmek parayla

Etsinler böyle hayatın içine
Herkes sırayla

DÜRTÜ

Ben şafakları severim
Yarınları hazırlar bize
Yaşamımız süresince

Bu arada birileri de
Karanlığı dayarlar
Kör gözümüze

SORU

Uzak yakında değil
Yoksa hayallerde mi?
Bekledięimiz g nler
Beklenecek yerde mi?

ACI

Yüreğimize işler

İçimize işler

Geleceğe bu belirsiz gidişler...

DÜNYANIN HALLERİ

Gelmişiz bu dünyaya
Elimizde olmadan
Gidiyoruz geriye
Hiçbir şeye doymadan

Bir verip bir alan dünya
Kendisine kalan dünya
Sonunda bir hikâyesin
Gerçek gibi yalan dünya

YAŞIYORMUŞ GİBİ YAŞADI

Tüm uzaktan sevdi o
Canının çektiği yiyecekleri
Hoşuna giden giysileri
Bir de tutkunu olduğu Nazmiye'sini
Gözü kör olsun yokluğun
Kimsesizliğin garipliğin
Tüm umutlarıyla yaşadı ömrünü Osman
Hiç kimse çare olmadı derdine
Bir gün öldü dediler
Özlemleriyle gömüldü yine

YETMEZLİK

Gönlün önünde
Gözün önünde
Suskunluğun önünde
Sözün önünde

Gerçeğe ermeyen özün önünde
Gidilecek daha nice yollar var

KÖR TOPAL YOLCULUK

Herkesin akli da kendine
Fikri de kendine
Yaşar gider hep onlarla
bir ömrü
Mutlu mutsuz her gün
kendi kendine

SIKINTI

Uyanırsın yatağında
Alacakaranlıkta
Bir başına
İn yok cin yok
Sana dokunacak bir el yok
Sadece seni çevreleyen dört duvar
Bir de peşini bırakmayan sorunlar
sabahlara kadar

İster debelen dur
İster hayal kur
İster geçmişinle hesaplaş
Öylece böylece sabaha ulaş

AYRI RESİM

Hiç kimse
Ne şuna benzer
Ne buna benzer
Benzese benzese herkes
Eksiksiz fazlasız
Kendine benzer

DÜNYA HALİ

Geniş bir mekândan
Daracık pencerelerden
Baktık durduk gerilerden
Yarışanlara koşanlara
düşenlere
Sahte gülüşenlere

Yalanla dolanla yürütülen işlere
Kazanmadan bölüşenlere
O daracık pencereden bakarken bile
Şaşırdık kaldık her şeye
Gerçek gibi oynuyor rolünü herkes
Heves etmeye değmez
bu yalan dünyaya diye diye

O NOKTA

Yaşar / umut
Diri isen sen
Çantada keklik gözükür ne varsa
Uçan kaçan her şey
Ateşleyen o güç bedenindeyken
Eğilmezsın kimselere mutlaka
Ki sen yaşamının zirvesindeyken

SAHIPLERİNE

Umut ettik yamuk bitti yerlerden
Neşe çaldık hüzün geldi tellerden
Doğru savdık yalan geldi dillerden
Kime nasıl güveniriz gayri biz

Kaçını denedik / kaçın sınıadık
Kaçını yuhaladık / kaçın kınadık
Özü sözü doğru hiç bulamadık
Yazık oldu bize / geçen zamana

Hileler üstüne plan yaptılar
Verdikleri sözü yalan yaptılar
Güzelim ülkeyi talan yaptılar
İçimiz yanıyor dönüp baktıkça

Hızır dedik hınzır çıktı her zaman
Acılar yaşadık çok zaman zaman
Başımızdan gitmez böyle kör duman
Bilinçler yerine oturmдықça

GÜLLERİN HALLERİ

Güller öylece gül kalsa
Sunsa güllerini bir ömür
Döküp de gül ve yapraklarını
Diken kalmasa
Ne gönöl yaralansa bu yüzden
Ne göz ağlasa

İÇERİDEYİZ

Açtık penceremizi
Kar taneleri
Gelin konun elimize
Kıracağız zincirleri değilse
Biz varacağız size

HASRET

Aklım gider gelir hep
Ayaklarım gitmese de
Geçmiş zamanlar içinde
Yaşanan yerlere öte...

KARAMSARLIK

Zevkler benim neyime
Hüzünler bana yeter
Benim bahçemde karga
Ellerde bülbül öter

BAKIP DA GÖREMEYENLER

Hangi yıldız senin
Hangi yıldız benim
Süsler durur gökyüzünü
her gece
Gizem dolu derinliği
evrenin

Hangi yıldız senin
Hangi yıldız benim
Neresi neresinde evrenin
Kim bilebilir

Bütün kuşların sesini
Canlıların nefesini
Adım adım ülkesini
Kim gezip de görebilir

Haberi yok sağın solun
Sevgiye açılan kolun
Hareket halinde yolun
Kim önünde durabilir

YOL VE YOLCU

Gökyüzü uluca çınarlar
Yeryüzü maki
Kimi sizler / kimi bizler
içindeki

Doğup büyüyen
Yaşayıp ölen
Düşlere gömülen
Nice ses soluk

Bir garip döngü
Kimi çıta yükseltirken
kendi kendine
Kimi inişte
Ömür denilen şey
bu kadar işte

KENDİSİ USTA

El eli temizler
Dil dili temizler
Her dil içerisinde
Önce yabancıları temizler

Kimileri karartıya gider
Kimi palavraya gider
Kimi de dilinin içinde
Kendini peydah eder

YOL HARİTASI

22.12.2010

Ne hayal kaldı artık
Gelecek için
Ne düşün kaldı
Ne mutluluk kaldı
Ne gülüş kaldı

Öyle bir zaman ki bu şimdi
Sildi süpürdü ne varsa aldı
Kiminin eline bir cennet uzattı
Kiminin elinde cehennem kaldı

YÖNLER

Kimi doğuya gider
Kimi batıya gider
Kimi her yöne gider
Kimileri de önyargılarına
oyuncak gibi

Aptallıklarının peşinden gider

KÖYDE OYUN ÇOCUKLARI

Kara taşlı duvarlardan yapılmıştı
evleri

Bakımsızdı baştan sona sokakları
her yeri

Merak eder dururdum hep
Nasıl büyüyecek tüm bu çocuklar
Nasıl olacak ki gelecekleri

Yarı çıplak çömlek kadar her biri
Kışlarında donları yok
Gözüküyordu koşarken
önlerinde
İğde kadar pipileri

Umurlarında değildi onların
hiçbir şey
Gelecek günler
Bu dünya

Umurlarında olan sadece oyun
Çamurdan ve çubuklardan yaptıkları
oyuncak evleri
Bir de analarının getirip ellerine verdiği
Yumurtalı peynirli yufka dürümleri

KOPUK

Sizler ne göze yakınsınız
Ne söze yakınsınız

Sizler sadece unutmaya ve
Unutulmaya yakınsınız

BİZİM YOL

Hayal görürüz düş görürüz
Kader ile iş görürüz
Aydınlıktan karanlığa yürürüz
Böyle buyurur bay zaman
Böyle buyurur müdürümüz

BAŞTAN SONA

Bizde o da var
Bu da var
Her yanımız
Ayrı ayrı yaralar
Ayrı ayrı zamanlarda kanarlar

Çaresi yok ilacı yok
dertlerin
Ömür boyu birbirini
kovalar

GÖRÜNTÜ

Su gibi akan zaman
Eğri büğrü nice yol
Var olmak yaşamak ilgi
İnsan üstüne
Sevgi üstüne
Açıkgöz de kör gibi

BOŞUNA KÜREK ÇEKMEK

Değmez imiş hiçbir şeye
Bu dünyanın yazına kışına
Değmez imiş buna şuna
Yaşamanın dolduruşuna
Çıkıp gitmek değil mi ki tek sonuç
Bir tabutta tek başına

DUR DEMEK YOK MU?

Susmasın bu aydınlık
Karanlığa baka baka
Ne bir ömür / ne bir hafta
Ne de bir saat bile

Neden tüm bu oyunlar
Yanlış bile bile
Nere bu yollar böyle
Alenen göre göre

HERKES SENSİN

Onca sevdiklerin
Oturduğun ev
Yeşerttiğin bahçe
Yaslandığın duvar
Sen yoksan yok / hepsi
Sen varsan var

BATTALA KALMAK

Taş üstünde taş kalmamış
Baş üstünde saç kalmamış
Beğenip kimse almamış
Şimdi kaldın mı sen sana

NORMAL DAHA İYİ

Aşırı sevgiyle insan tam kuzulaşır
Sevgisizlikle de canavarlaşır
Sonunda yaş kemale erince
Onlarda kuzulaşır
Geride ettikleri kalır

RASTGELE

Ne attığımız adımlar
Ne geri döneceğimiz belli
Gidiyoruz düşünmeden
Bütün yollar çetrefilli

AKINTIYA GİDİYORSUN

Bir yerde
Gemilerin var yatların var
Köşklerin var katların var

Bir dolu saltanatların var
Yarına garantin yok

O varların neye yarar

Bir yerde
Bir dam dolusu arın var
Dört sürü koyunların var
Üç de güzel karın var
Yarına garantin yok

O varların neye yarar

YAŞANMIŞ UZAKLAR

Tüm soğuk rüzgârlar esti

Tüm yaz sıcakları geçti

Bu kafalar üstünden

İyi kötü neler geçti

Ne anılar kayıtlandı

Sıraları bilinmeyen

İstesek de silinmeyen

Yıllar yıllar ötesinden

Bir dolu disket

Bir rüya gibi her biri

Anılarda şu an

Kimi anımsanan kimi anımsanamayan

TÜMÜ BU

İşte bir kurulu düzen
Bizi yaşatan bu beden
Her gündüzden her geceden
Geçer yolu bitene dek

Hem beslenir hem boşaltır
Hem koşturur hem de solur
Düşe kalka büyür çocuk
Her biri bir kişilik olur

Ev kurar yuva kurar yurt kurar
Kimine anlatır kimine sorar
Yaşamayla baş başayken
Bir bakmışın vade dolar

YURDUMUN TÜRKÜSÜ

Bu eller bizim
Bu yerler bizim
Yedi bölge üstünde
Farklı iklimler
Bu sevda bizim

Tarlalar dolusu ekinlerimiz
Ağaçlarda meyve yüklü bahçelerimiz
zerinde köylerimiz şehirlerimiz
Bölgemiz güneřimiz
Bu sevda bizim

GÖBEK BAĞI

Her yere serpilmiş
Bir hüznün bir sevda bir sevinç
Bir gözyaşı var
Kimi mışıl mışıl uyur
Kimi depreşir durur
Kiminin yeri geniş
Kiminin yeri dar
Kiminin yanında kuzu dolaşır
Kiminin yanında canavar

ŞAŞIRDIM KALDIM

Çocukluğumda
Atlar kişnerdi
Öküzleri böğürürdü
Eşekleri anırırdı evlerin
Şimdi bakıyorum da
Motor sesleri yankılanıyor
Kulağımda köylerin

Üzülsem mi sevinsem mi?
Kafam karmakarışık
Yoksa hiçbir şey söylemesem mi?

KÖRLERDEN ŞİKÂYET

Dinler adına inançlar adına mezhepler adına
İnsanları kınadılar
İnsanları aşağıladılar
Ufacık akıllarınca senin adına

Kemik veren kan veren
En irisinden en ufağına can veren
Beş duyu ile düşündüren
Tüm evreni yeri göğü
Elinde bir ayna gibi gören

Tat veren lezzet veren
Biçimlendiren şekillendiren
Renklerle süsleyip desenlendiren

Bütün insanları bütün hayvanları
Yürütüp gezdiren sularda yüzdüren
Onlara beceriler besinler veren
Bitkileri yeşilliklerle çiçeklerle
Meyvelerle güllerle donatan
Şimdi kendileri gibi düşünmeyen kullarını
Hor görüyorlar
Şikâyetim budur sana yaratan

BİR GÜNLÜK GİBİ ÖMÜR

Gözü kapalı doğduk
Gözü kapalı yaşadık
Gözü kapalı öldük

Çoğuna erken dedik
Çoğuna geç kaldık
Tüm bu beklentilerden
Yalnızca hava aldık

KENDİNİ BİLMEZ

Bilgi sıfır
Akıl şınanay
Yol bilmez
Yöntem bilmez

Kulaktan dolma her şey
Konuşur / tüm konuşur durmadan
On sözde sekizini yanlış der
Yaşantı dibe vurmuş
Kendisi uçar gider

YEDEKTEKİ ŐEYTAN

Evde kalmış bekâr isen
Gurbetlerde bekâr isen
Paran bitmiş naçar isen

Kimselere açık etme
Bekle sen Őeytanın var
Bulur sana o bir tane
Mutlaka / sabaha kadar

ÖLÜMÜN KÜNYESİ

Ölüm dediğin ne ki
bir yerde
Kimi solup giderken
Kimi çiçek açar gelir
Kimi veda ederken
Kimileri koşar gelir

ÇEKİCİLİK

Bir sarı yaprak sonunda
her soluk
Dalından düşen
Onca sevgi / sen ben
Yeryüzü üstünde gönenemeyen

BEDEL

Bir değirmen taşının
Yarısını insan yer
Öbür yarısını da
O çarkın kendisi yer

GEÇ KALMA

Kimi konar kimi göçer
Kimi eker kimi biçer
Kimi anlayana kadar
Tavşan yamaca geçer

ÇOCUKLAR

Yüzünüzün güzelliği
yüreğinizde
Bugünlere yarınlara öte
Bütün geleceğe müjde
O varlığınız...

BAYRAM SABAHI

Bu gece uyumadım
Sabaha bayram diye
Sevinç doldu yüreğim
Beni kucakla anne

Ne hayaller kurmuşum
Kurmuşum yorulmuşum
Bayram giysilerimle
Sevinçten sivrulmuşum

KİTAPLARI YOK

Hayalleri bencil kimilerinin
Düşleri bencil
İkiyüzlüler bir de

Gerçekleri bencil
Gülüşleri bencil

Ne Kur'an kabul eder bunları böyle
Ne Tevrat ne İncil

ONU YAŞAMAK GÜZEL

Kaş göz eder umutlar
Yeşil ışık herkese
Bana gelsinler diye

Kimi bir şey alamaz
Kimide çok çok alır
Çoğununki uçar gider elinden
Bir başka bahara kalır

GÖRÜNTÜDEKİ HÜZÜN

Anneler günü

Annemiz yok

Babalar günü

Babamız yok

Peşlerinden gideceğiz bizlerde

Bugün var yarın yok

GELİNECEK YER DEĞİL

Alır seni
Atar seni
Gençliğini güzelliğini
O bedenini
Hurda eder satar seni
Tüccar gibi zalim dünya

İKİ AYRI YER

Gökyüzü gizemli mavi
Yeryüzü tüm karasevda
Aşkta ya da savaşta
Ölümü bir yana koyar
Yaşamayı bir yana
Tercihi bırakır sana

Düşüne kalırsın
Bakakalırsın
Yıkılırsın sarsılırsın
Zorda kalırsın darda kalırsın
Ya toprağın altına
Ya muradına varırsın

İSTANBUL CADDELERİ

Çoğu birisine
Kimi kendisini almış yanına
Giyinmiş kuşanmış çıkmış yoluna
Kimi arabasında kimisi yaya
Yolların dolusu bir insan seli

Şapkalı / eşarplı ya açık başlı
Kimi gülücük saçarken çevresine
Kimi mahkeme duvarı suratlı
Farklı bir yaşam bu şehir
Her yüzde gizlenen bir dünya saklı

ŞOK İÇİNDELERDİ

Susmuştu rüzgâr
Yapraklar orada
Çırpınıp duruyordu yürekler
Dolunun vurup gittiği onca
emek için
Tümünün de yüzlerinde bir sitem bir acı
Ve onca zarar
Yarınını düşündüren
Koca bir yıl / bu sancı

SUÇ ORTADA

Göküzü yıldızlarınca çok
Hasetliğimiz haylazlığımız
birbirimize
Ne ateş yaktık karanlığa
Ne güvendik sevgimize

UZAKTAN İZLERKEN

Alaca aydınlık
Alacakaranlık bir dünya
Gideni geleni
Doğanı öleni belirsiz
Bir acemice yolcu herkes içinde
Kimi alem masasında
Kimi sevdasında
Kimi işinin gücünün peşinde
Kimi kafesinde
Mutlu gözükmeye çalışıyor
Yapmacık gülücüklerle
herkes
Ayrı ayrı sahnelerde oyuncu
Çok azları başrolde
Diğerleri gerilerde sonuncu
Kimi oh diyor / kimi vah diyor
Rolü biten o sahneden
inip inip gidiyor

HAYDİ

Ufacık bir gülüş
Kocaman bir umut
Her yüzde
Geleceğe...

Tomurcuk bir çiçek sevgi
Bizlere güneydin der gibi

Sonra farkında olmadığımız
Birçok çelişki
Bizi sürüklerse eğer
Bilmediğimiz bir yöne öte
Kapılır gidersek o sele
Rahmet okusun geride kalan
ardımızdan hemence
Haydi eyvallah
Haydi, güle güle herkese

GÖRDÜKLERİMİZ

Rüzgârın hüneridir
Enerji üretip harcamak
Uçmak uçurtmak
Yeryüzünde hürlük
Kıvraklık özgürlük
Öbür yanda soyguncunun işidir
Bitmeyen zulüm
Her çeşit tezgâhta karanlık ölüm

YURDUM İÇİN ARMAĞAN

Selanik sokaklarında
Küçük iki el / iki ayak
Yürüdü geldi zamanda
Yurduna ulusuna sevdalanarak

Elinde bayrağı al al
Bağımsızlık simgesi
Cihanda şimdi
Geçmişten geleceğe
Mustafa Kemal

Adını duyunca sevinir özüm
Ne zaman bayrağımı görsem
dalgalanırken
Onu da arar her zaman gözüm

YURDUMA ÖZEL

Üç sevgi sarar beni
Bayrağım dalgalanırken
Biri ak
Biri al
Biri de adı yurdumla özdeş o
Mustafa Kemal

VARLA YOK ARASI

Yarısı uykuda
Yarısı uyanık
Yaşanıp bitivermiş her şey
Bakmışın bir anlık

Gerçekten daha çok düş gibi
Yalancıkdan gülüş gibi
An da bu an
Zaman da bu zaman
Bakıyorum da yaşanılan her şey ölmüş gibi

SAHİPSİZ MEZARA SORU

Hangi yıl ağladın
Hangi yıl güldün
Hangi yıl yaşadın
Hangi yıl öldün

Hangi yıl başladın
Hangi yıl bitmiş
Mezar taşın bile
Erimiş gitmiş

İLERİ GERİ

Umutlarla doğduk
Umutlarla büyüdük
Arada tökezlesek de
Umutlarla yürüdük

Umutlarla hızlandık
Umutlarla donandık
Umutlarla yaşadık
Umutlarla sonlandık

SON SÖZ

Sevgi benim değil
Yar benim değil
Yoklar benim olmuş
Var benim değil

Ben de benim değilim ki aslında...

SORU

Taş taşa sarılsın
Baş başa sarılsın
Kardeş kardeşe sarılsın
Çok iyi çok güzel de
Yalnızlık kime sarılsın

SEVGİYE EĞİMLİ

Severim her sesi
Severim herkesi
Kendi tadında

Kimi güzelliğine öte
Kimi inadında
Ben benim der gider

Yolları ayrı
Dilleri ayrı
Hareketleri ayrı
yine de
Sevgileri bir gider

AKLINLA OL

Ateş atarsın kendini
Çimenlik yer dururken
Yazık olmaz mı hiç sana
Halil İbrahim değilsin ki sen

ARDIŞIK ARINMA

El eli yıkar
Yüz yüzü yıkar
Su ise tümünü yıkar
Su kirlenirse ne yıkar

Onu da sen düşün bul
Aklın kadar

UYKU SÜRESİNCE

Bedeninle dünyada
Aklınla da düştesin
Ya korkular içinde
Ya bir sevişmedesin

Ya da günlük bir işte
Esinlenir her şeyden
Rüyalar böyle işte

GEÇİŞ

Umuttur
Doğacak çocuk
Yarınlara bugünden

Umuttur yağacak yağmur
Dolaşan bulut
Çatlamış topraklara dünden

Börtü böceğe
Renk renk çiçeğe
Ağzı havada kuşa
Umuttur zaman / uçuşa...

İMAMA SİTEM

Bin kere pişmanım imam
tanıştığım
Sevsem de saysam da seni
Getirip getirip koydun önüme
Bir mahşer yerini / bir cehennemi

SORU

Oturup kalmışım aynı yerimde
Her yanımlı sızlıyor derinlerimde
Derman da kendimde dert de kendimde
Neden çekiyorum bunu bilerek...

VARLIĞIN EVİ

Zengin bir umut

Herkes için bu dünya

İçi karanlık da olsa aydınlığa...

GÖLGE OYUNU

Umutlar parlayan yıldız
Bir kaybolur
Bir gözükür arada
Sen varsan var
Sen yoksan yok orada
Bir karmaşa her şey
Ne gönül koyduğumuz yerde kalır
Ne de biz
İpini koparmış balonlar gibi
Düzüne tersine uçar gideriz

YÜZYÜZELİK

Rüya değil ki
Gökyüzünde
Uçup giden bulutlar
Rüya değil ki bu dünya
İçinde acılar umutlar

Karmakarışık bir oyun
Kimi kaçar kimi kovalar
Yaramazlık adına
Sevgi adına
Ya uyanmış oluruz
Ya uyumuş oluruz bir daha
Varamadan / var olmanın tadına

DOĞRU ADRESLER

Yanlışlardan hep kaçan yüz
Gerçekleri hep gören göz
Bir de yılanı deliğinden çıkaran söz
Düşün peşime
Sizinle varım her şeye

YERİNİ BULAMADI

Sülün gibiydi gelin
Hem uzunca hem ince
Herkes ona bakardı
O çeşmeye gelince

Yüzünü saklardı herkeslerden
Sesini saklardı tüm
Kaşları yaydı sanki
Gözleri kömür
Gün görmedi biçare
Geldi geçti öylesine bir ömür

KALEMLERİN DİLİ

Satırlarla

Mısralarla

Kalemler

Beyazlar üstüne her şeyleri söylerler

Ya acı gözyaşı dökerler

Ya sevinç serperler

Ya dobra dobra derler diyeceklerini

Ya da kinayeli söylerler

TESPİT

Öyle bir yola çıkmışız ki
Ne dünümüz ortada
Ne yarınımız ortada
Bulduğumuz yerdeyiz işte
Olduğumuz zamandayız
şu anda

KARIN SOĞUĞU

Ben de severim
Bembeyaz örtülerini
Herkes gibi / kar

Ama şu anda belki
Hasta olanlar aç kalanlar
Ölümle cebelleşenler var

DİLENCİNİN İKİLEMİ

Vakit vakti aştı
Gün günü aştı
Beş kuruş vermeden
Gidiyor herkes
Ya fakirleşti bu millet
Ya gavurlaştı

ZAMANA SAKLANMAK

Sessizlik içinde el ayak
Sessizlik içinde iki yürek
Aynı odada
Sessizlik içinde gece
Bütün karanlığı almış koynuna

BAKIŞ

Her g zellik
Yeni bir sevda
G nl m zde

Yaşamaksa
Yaşananlar değil
Bir dolu umutlar
 mr m zde...

ISMARLAMA

Biraz boy pos
Biraz et kemik

Biraz tebessüm
Biraz da mimik

Al sana bir insan
Tam senlik...

YAŞAM

Bizlere haz verir daim
Bu dünyada yaşamak
En olumsuz yanı da
Sevip kavuşamamak

Bir de sağlıksız
İşsiz aşsız kalmak
Hele daha da kötüsü
Ölümü ensende solumak

BU KADAR

Yaşamak

Biraz yemek içmek

Biraz üretmek

Biraz türetmek

Sonra da hepsine veda edip

Çekip gitmek

TEHLİKEYE DOĞRU

Öyle azarsın
Böyle azarsın
Farkında olmadan bir gün

Kendi kaderine
Ölüm yazarsın

PES ETMEK YOK

Yeni bir zevk her g zellik
Onca  irkinli e inat
G zel bir imge her aydınlık
Yaşanan karanlı a inat

YETER GAYRI

Duysun bizi dağlar taşlar
Tüm mevsimler yazlar kışlar
Cümle yaratıklarla beraber
O sevinçler yalnızlıklar

Döşenmiş gökyüzüne onca yıldızlar
Orta yerde kör karanlık
Biz de yaşamaya gelmiştik bir anlık
Sıkmasınlar bizi artık
Kaldırsınlar üstümüzden
Zalimlerin kara örtüsünü
Getirmesini de biliriz değilse
onları dize
Dünlerimizi elimizden alanlar
Yarınlarımızı versinler bize

HÜNERLİ VARLIKLAR

Su çözücü

Hava çözücü

Bir de göz ucu var ki

O da daha çözücü

YER TUTKUSU

Gezsem görsem de yeryüzündeki
Bütün şehirleri
Her biri diyarı

İlle de Nevşehir derim yine de
Çünkü orası / hem baba ocağı
Hem ata yadigârı...

BİRLİK OLMAK

Bilmezdik biz bir şeyleri
Farklı farklı şiveleri
Uzatın güzel elleri
Topluca halay çekelim şimdi

Şenlenelim şen olalım
Tanışıp yoldaş olalım
Kadehe umutları koyalım
İçelim yudum yudum şimdi

SORGULANMASI GEREK

İki taze fidanken
Ant içip çıktılar yola
Yürüdüler durmadan
Omuz omuza kol kola

Aralarında yer yokken
Ne nefrete ne kine
Son durağa gelmeden
Bozuldu bu makine

Nedeni öğrenildi sonra
Biraz dırdır biraz hırgür
Uçtu gitti iki günde
Güzel yuva paldır küldür

NEVŞEHİR'İN ADRESİ

Sorarlarsa size bir gün
Nevşehir nerde
Dersiniz Türkiye haritasını açın
Batıdan doğuya
Kuzeyden güneye
Orta yerlerinden birer çizgi çizin
Kesiştiği yere de
Plakası 50 Nevşehir yazın

SON KARAR

Bir göz geçer öne
Bir gönül geçer
Sonunda doğruyu
Hep akıl seçer

BİLMEK GEREKİR

Ayakkabıyla yatağın iyisi olsun
Geri kalan nasıl olursa olsun

Bilen böyle bilir bunu
Seçen böyle seçer

Gündüzün ayakkabının içinde
Gecen yatağın içinde geçer

DOĞRU BAKIŞ

Hiçe sayma kimseleri
Hor görme hiçbir zaman
Ne kendinden küçük gör
Ne kendinden büyük gör
Ölçü kendin oluver
İnsanları öyle gör

PEŞİNDE KOŞULAN GÜDÜ

Yüreğidir sevgi
Uçan kuşun
Gönlüdür göklerde
Her çizdiği yol
Belki haber verir birine
Cik cik ötüşü

Bir şifre bir şiir o ses
o dışisine
İki yumurta ötelerde
El kadar yuva
Onu mecbur kılan / bu uçuşlara

BİR ÖZELEŐTİRİ

Soruyorum hepinize
Bugüne dek / bu ne âlem

Ne aldık ne sattık
Güzelliğe ne kattık

El ele baş başta bir resim
Körle yattık şaşkı kalktık

KARŞI DURMAK

Yıldızlar kayıp gitse de bizden
Yeni yıldızlar doğar içimizden
Karanlığa inat
Teslimiyete inat
Yeniden... Yeniden...

Sevdalısıyız biz bu yurdun
Bu yurтта özgürce yaşamının
Kaç olursa olsun yaşımız
Eğilmedi tarih boyu
hiçbir an
Yine de eğilmez başımız

KAÇINILMAZ OLAN

Yol boyu açar kapısını
Her ev / her gönül
Her ülke / birbirine
Sunar sevgisini zaman içinde
Farklı soydan da olsa
Gönül gönüle

UYKUDAKİ DERİNLİK

Sinsi bir karanlık hep peşimizde
Aydınlık görsek de tüm düşümüzde
Bir aldanma çıkar her işimizde
Uyuruz uyuruz uyanamayız

KASITLILIK

Yanlış ilaçlar verildi
Bahçelere bağlara
Yanlış ilaçlar verildi
Tepelere dağlara

Yaşamasın diye börtü böcek
Yaşamasın diye her şey
Sen ben gelecek...

ÇEVRENE BAK

Eli boş gönlü hoş olmaz ki böyle
Ambarlar cüzdanlar dolmaz ki böyle
Madenki insanız tembellik niye
Bir arıdan karıncadan örnek al

Dolana dolana akıp gitmeli
Sağına soluna bakıp gitmeli
Karanlığa herkes bir mum dikmeli
Geceleri yıldızlardan örnek al

ZÜĞÜRT TESELLİSİ

Sıkıntılı yaşayanla
Güzel yaşayanın
Bir yerde bir farkı
olmayacak

Çünkü yaşananların
İyisi de kötüsü de
Birer anı kalacak
Birer öykü olacak

Yıllar yıllar sonra
İyi de kötü de unutulacak

BUNALMIŞLIK

Canımızı yakıyor
Bu gidişler
Bu ağrılar böyle
Her geçen gün daha kötü
Çare nerede
Doktor nerede
Yazık olmuyor mu bizlere
Çiçeği burnunda geleceklere...

KENDİMİZİ TANIMAK

İnsanların usları
Birbirinden farklı farklı
Her canlıdan üstündür
İnsanoğlunun aklı

Korkma sen hiç kimseden
Cesaretin öyle çok
Aklında bulunsun yine de
Aptalca cesaretinden kork

EVİRİM İÇİNDE

Sevgidir adı sayısız
Yaşamaya yönelik her şeylerin
Bu göklerin bu yerlerin
Türküsüdür ötelerden bugünlere
Nice evrim nice ses
Nice yaşamaya hazırlanış
Nice nefes

Geçmişten geleceğe nice umut
Karaya / aka
Nice bağlanış bu böyle
Nice devasa halka

İSTANBUL'UN HALLERİ

İstanbul'un yazı kışı
Türlü türlü uçan kuşu
Bitmez inişi yokuşu
Ömürler biter gider de

Sokaklar çığırtkan dolu
Gezer durur sağı solu
Öyle zor ki geçim yolu
Günübirlik tablalarda

Bu şehrin halleri bu
Her bir sazın telleri bu
Akıp giden selleri bu
Yolların dolusu insan

BELİRSİZLİKTE YÜRÜMEK

Vahlar tühler
Kazalar ölümler
Sevinçler müjdeler
Mutluluklar hüznler

Bir belirsizlik sürüsü her gün
Yaşamanın içinde
Yaşanacak her şeyler...

HAK ARAYIM DERKEN HAK YİYENLER

Gördüğüm bazı dernekler
Vakıflar kooperatifler
Halka açık şirketler
ve de hisseler

Her biri ayrı ayrı
Birer kıssadan hisseler

Bunlar üyeleri için yoklar
Yöneticileri için varlar
Bunların her biri ayrı ayrı
Bir sana iki banalar

Vatan elden gidiyor
Din elden gidiyor
Kurs açalım
Dernek kuralım diyenler
İşte bunlar hapur hupur yiyenler

Sular başkaları için akmaz
Eğimini bulunca kendisi için akar ya
Bunlar da böyle işte
Vatan millet Sakarya...

BÜTÜNLEYEN SEVGİ

Âşıklarına sazına
Baharlarına yazına
Türlü türlü her nazına
Duruşuna aşığım ben

Karanlıkta gördüm ise
Ne haldesin sordum ise
Sana gönül verdim ise
Dönüşüm olmaz ki geri

Karlı karlı dağlarına
Eğri büğrü yollarına
Üstü akan damlarına
Yerden göğe aşığım ben

Diyemeyen dillerine
Gonca gonca güllerine
Irmağına göllerine
Dört köşene aşığım ben

DÜNYA HALLERİ

Kimi Mecnun
Kimi sarhoş
Kimi ayık
Kimi bir hoş

Kimi dizde
Kimi topukta
Gece gündüz böyle böyle
Bu ömürler sonlanmakta

SIKINTININ SONRASI

Ne içeri girebildi
Ne dışarı çıkabildi
Dışlandıkça dışlandı
Günler aylar yıllar saydı

Epeyce resmini çizdi hayalinde
geleceğin
Bir süre oynadı
Sonra da resmini çizdi tükenmişliğin

Her şeyi noktaladı

NEVŞEHİR'İN ÖYKÜSÜ

Bir Lale Devri yaşanmış tarihte özel
Şehirler içinde Nevşehir güzel
İbrahim Paşa'dan bize bu eser
Miras bırakılmış yaşanır gider

Nevşehir'in tepesinde kalesi
Bir tarih yansıtır dev külliyesi
Az altında Rum evleri kilisesi
Taşınıp gelmişler bugüne kadar

Nevşehir'in ilk adı Nissa iken
İkinci adına denmiş Muşkara
Muşkaralı İbrahim gitmiş İstanbullara
Damat olmuş sadrazam olmuş saraya

Kısa bir sürede hem aklıyla
Hem de çalışkanlığıyla çıkmış en başa
Kurmuş Nevşehir'i böylece
Muşkara'nın yerine İbrahim Paşa

Kapadokya içinde almış yerini
Bağlamış kendine ilçelerini
Peri bacalarını yeraltı şehirlerini
Sunmuş insanlığa bir müze gibi

Hem ponzası önemli hem sarı taşı
Tutmuş yönetiminde yıllarca
Ürgüp Avanos Gülşehir; Hacıbektaş'ı
Acıgöl Derinkuyu bir de Kozaklı
Her birinde nice güzellikler tarihler saklı

Kayası çok depremi yok bu bölge
Sallanmamış tarih boyu her halde
Sallansaydı durur muydu bugün de
Şapkası başında o kayaların

Toprağına can ekilse can biter
Çevresinde türlü türlü kuş öter
Üzümü pekmezi kayısısı yeter
Cevizi elması armudu dursun

Bahar gelir çiçekleri hep açar
Toprağı halkına bereket saçar
Darda zorda insan kalmışsa naçar
Gizlice uzanacak yardım eli var

Neler yaşanmamış ki bu ilin her köşesinde
Türkmen Mahallesinde Meteris'inde
Nar kasabası var az gerisinde
Şampanyadan üstün şarabı kokar

Canlı olur her bir yanı gün boyu
Dükkânları pasajları çarşısı
Eksik olmaz her evinde her zaman
Üzüm pekmez / çekirdeği kayısı

ÖZDEYİŞLERİM

1. Sağlam kafa sağlam saat gibidir. Hep doğrularda yol alır.
Sakat kafa bozuk saat gibidir. Her yerde geri kalır.
2. Bilgili, seviyeli, becerikli ve cesur insanlar olduğundan daha küçük gözükmeye çalışır.
3. Doğanın diyalektiği, insan yaşamındaki, doğru analizlerin, doğru bakışların diyalektiğidir.
4. Önce sana bir konuda fikirlerini sorarlar, doğruları söyleyince de; ham armut gibi boğazına dururlar.
5. Işığın gölgesi olmaz, engelin gölgesi olur.
6. Yaşamaya dair, tüm konularda insanın ölçüsü kendisidir.
7. Bilginin kötüsü olmaz, arkadaşın kötüsü olur.
8. Bir partinin lideri hangi havadan çalarsa, seçmeni de o havada oynar.
9. Zarar da fayda da, insanların daha çok yakınlarından gelir.
10. Bin tane dün bir yarın etmez.
11. Suyun değerini susuzluk bilir.
12. Doğruluk, çalışkanlık ve umut insanları zirveye çıkaran merdivenin basamaklarıdır.
13. Herhangi bir aklın seni aldatması kötüdür; kendi aklının aldatması daha da kötüdür.
14. Sesi de korkutur insanları insanın, sessizliği de.
15. Doğruların doğruluk oranı her akla göre farklıdır.
16. Önce çıkarını sever herkes, sonra birbirini sever.
17. İnsan aklının büyüklüğü, hayal ettiği kadardır.

18. Bütün kötülüklerin anası yalandır.
19. Başarısız öğrenci yok, başarısız öğretmen vardır.
20. Görme özürlülerden çok düşünme özürlülere acımak gerekir.
21. Beğenmek zor, beğendirmek daha zordur.
22. Yurdumuzda ölen herkesin yeri doldurulur. Mustafa Kemal hariç...
23. En kötü yalancılar, yalanın ve yalancının tanıklığını yapanlardır.